

Glasilo Slovencev, ki iščejo medsebojne stike.

Pozdravljeni prijatelji!

GRATULIRAM, in najlepša hvala Vam vsem, kateri ste finančno omogočili da se je L.k. sklical v življenje. Prejel sem dovolj denarja, da se L.k. izdaja 2 mesečno za eno dobro leto. Priznam da bo L.k. izhajal v manjšem obsegu kot bi si jaz želel, vse eno, glavno je da je L.k. v prometu. Tukaj nam je dana močnost, da se med nami širi slovenska beseda, humor, pripovedovanje, nekaj slov. zgodovine in mogoče tudi kaj drugega znanja.

Upam da smo sprožili nekaj, kar bo več bralcev zanimalo in da boste Vi sčasoma tudi sodelovali, saj to je ideja tega pojetja, katero je zelo potrebno za nas tukaj v Perthu, ker nimamo drugače nič literaturno zanimivega. S tem smo tudi na dobri poti, da se znebimo naše apatije.

Iskreno,   Lojze Kossi.

Da se spoznamo, ne samo medsebojno temveč tudi sebojno.

Če opazujemo obrise kakšne gorske pokrajine, zaznamo te od daleč bolje kot iz bližine. Tako je tudi v našem življenju. V daljavi vidimo obrise predstave, v bližini pa ukrepamo, mislimo in vkljub temu nismo sigurni kjer bomo končali.

Torej, predlagam: 1) dajmo se spoznati medsebojno čim več, s tem si pridobimo upanje v samega sebe in zaupanje proti drugim. 2) bodimo medsebojno odkriti in pred vsem neovirni. 3) Če se ne upamo (ali nočemo) ee približati eden drugemu, je sodelovanje nemogoče. 4) Pokažimo se naravno, tako kot mi smo.

Če se mi s temi predlogi strinjamo, bo razpravljanje o obrisih naše družbene ureditve postalo še kar lahko, in to ker se poznamo in postali bomo "žlehtni" (mogoče brihtni) kot mladi študentje.

Kar se tiče mene, nisem izšolan človek (osem osnovnih in 3 obrtniške), in sem nedovršen pisec. Na žalost imam to nesrečno navado, da grem ljudi buditi iz apatije. Kakor že je, družba me je že vedno zanimala (in me še), rad pojem in se veselim. Pisanje me je tudi že dolgo "cukalo", nisem pa imel pravega zaupanja v samega sebe. Sedaj kot stari osel (mislim penzionist) pa ne "zdržim" več, zato sem se nakopal v Vaše naročje.

Pred nekaj tednih me je iz Sydneya klicala gospa Pavla Gruden, susednica Svobodnih razgovorov, katere izdaja uredniški kolegij Slovensko-avstralskega literarno-umetniškega krožka (SALUK). Med pogovorom me je vprašala, a se nebi mogel Lojzetov kotiček spremeniti v Lojzetov konjiček, da ta jaha (ali galopira) po celi Avstraliji, ker bi tudi ona sodelovala. Tudi g. Jože Žohar, predsednik SALUKa bi se pridružil, če mu bo čas dopuščal. Zelo presenečen in vesel sem k temu takoj povedal moj ja, saj sem bil z izdajo pripravljen samo za Perth in takšne pomoči iz Sydneya sploh nisem pričakoval. Zato prijatelji, bodimo hvaležni našim prijateljem tam doli na drugi strani Avstralije, da se nam pridružijo, ker to so ljudje kateri so vedno pripravljeni pomagati Slovencu, vse-eno kje se ta nahaja.-- Da ne pozabim; ga. Pavla Gruden vzdržuje tudi slovensko stran v NOVO DOBA.

Moje sanje. Vidim predstavo; globoko v srcih vseh Slovencev živi zavest, po kateri imamo pravico do nenadzorovane besede, da imamo svobodne stike, da zamenjamo naše misli prosto, vse eno kjer živimo. Kje so pa meje? Pozabimo. Kot rečeno, so samo sanje. Mogoče je pa premoč narave nad sistem!

Pismo od g. Pavle Gruden.

Dragi Lojze,

Torej, začel boš izdajati svoj list. Prosim te, naj se ti takoj "priključim" s tem pismom. Srečna sem ob tej tvoji odločitvi, za nas vse. Iz tvojega kotička nastaja konjiček. Čudovita ideja, katera se lahko rodi samo v človeku, ki ima globoko narodno zavest!

Poznam še en list, ki je nastal celo iz rokopisa in vsled upravičenega odpora in upora. Danes je ta list v 5. letu svojega izhajanja. Poznaš ga; Svobodni razgovori, glasilo avstralsko-slovenskega literarno-umetniškega krožka (SALUK) in prepričana sem, da ti vsi člani tega krožka in bralci njihovega glasila kličejo BRAVO!

Tvoje pisanje berem že od 1. številke klubskih novic, ko si bil še tajnik slov. kluba v Perthu. Takrat sem se zelo razveselila, saj se mi ni zdelo pravilno, da ta klub nima Slovenca, ki bi v "Novo doba" poročal o dejavnosti slovenskega kluba v Perthu - poročila so objavljene v hrvaškem jeziku. Žalostno za Slovence v Perthu.

Spominjam se dobro kako sladko mi je bilo v srcu ko sem te prvič brala. Celo napake v slovenščini, ki so ti svoj čas uhajale izpod peresa, so mi bile prijetne in kar ljubke so bile. Občudovala sem tvojo korajžo in hvaležna sem ti bila za klubske novice iz Perthu....

Zdaj imaš glasilo, ki je tvoje, neodvisno. In čestitam ti v napredovanju v slovenščini! Kot da ne piše isti Lojze! Odprl si novo okno v avstralski slovenski svet in upam, od časa do časa da bo tudi zame kakšen prostorček. List, ki si ga zdaj ti začel nam je še kako potreben. Veliko Slovencev je, ki bi radi kaj napisali, radi s svojimi rojaki delili svoje skrbi in težave. In zadosti, ki danes, na žalost postajajo vedno bolj drobne in redke, pa za njih nikjer ni prostora!

Odprtega srca si in močnega duha. Zdržal boš. Razen tega imaš pa še odlični smisel za humor. Tako bo tvoj list še bolj razveseljiv. Samo korajžno naprej. Prepričana sem, da si na pravi poti, in upam da bo tvoj "konjiček" kmalu prijezdil tudi do mojega doma.

Vsem ki bi se radi oglasali v tvojem "konjičku" pa polagam na srce, da se naj nikdar ne boje, če njihova slovenščina ni najboljša. Za najlepšo govoricico se prevelikokrat skrivajo črne duše.

Tebi, tvojim dragim in vsem tvojim bralcem želim vse dobro za 1988 in za vsa leta, ki so mi še dana in še za potem, ko me več ne bo.

Tvoja Pavla Grudnova.

Jože Žohar

ŽALIMOŽ

Ob mrtvih počivaš, kot mrtev,
na vrtu svetlobe in teme
in misliš: življenje je seme,
vsejano, vzkaljeno za žrtev.

Preštevaš imena, zatone,
ujete v zenite kamene.
In vidiš jih vse že rešene,
in vpete že v zemljine spono.

Zarobljene so stare podobe.
Polagajo stebre, v grobove.
Počasi, boleče v domove
se plazijo dvomi, tegobe.

Še sveža gomila nekoga.
Prevrnjene vaze in cvetje.
Med križi je zborovsko petje
še živih strašljiva preproga.

Previdno in mehko usmerjaš
korake nad temi, ki zrejo
iz teme, ki v živih še mrejo.
Odhajaš. Ničesar ne terjaš.

Tone Kuntner

GRADIMO

Gradimo, gradimo...

Ni bil še svet tako bogat
z materiali,
z ideali
in nikdar nismo toliko
na človeško srečo dali.

Gradimo tovarne,
trasiramo ceste,
reguliramo reke,
postavljamo mostove,
utrjujemo nasipe,
ravnamo bregove,
pozidujemo njive,
načrtujemo mesta,

izdelujemo eksplozive.

LIBRARY - S.D.M. KNJIZNICA
RESEARCH

LIBRARY - S.D.M. KNJIZNICA
RESEARCH

Pismo od g. Pavle Gruden.

Dragi Lojze,

Torej, začel boš izdajati svoj list. Prosim te, naj se ti takoj "priključim" s tem pismom. Srečna sem ob tej tvoji odločitvi, za nas vse. Iz tvojega koticika nastaja konjiček. Čudovita ideja, katera se lahko rodi samo v človeku, ki ima globoko narodno zavest!

Poznam še en list, ki je nastal celo iz rokopisa in vsled upravičenega odpora in upora. Danes je ta list v 5. letu svojega izhajanja. Poznaš ga; Svobodni razgovori, glasilo avstralsko-slovenskega literarno-umetniškega krožka (SALUK) in prepričana sem, da ti vsi člani tega krožka in bralci njihovega glasila kličejo BRAVO!

Tvoje pisanje berem že od 1. številke klubskih novic, ko si bil še tajnik slov. kluba v Perthu. Takrat sem se zelo razveselila, saj se mi ni zdelo pravilno, da ta klub nima Slovenca, ki bi v "Novo doba" poročal o dejavnosti slovenskega kluba v Perthu - poročila so objavljene v hrvaškem jeziku. Žalostno za Slovence v Perthu.

Spominjam se dobro kako sladko mi je bilo v srcu ko sem te prvič brala. Celu napake v slovenščini, ki so ti svoj čas uhajale izpod peresa, so mi bile prijetne in kar ljubke so bile. Občudovala sem tvojo korajžbo in hvaležna sem ti bila za klubske novice iz Perthu....

Zdaj imaš glasilo, ki je tvoje, neodvisno. In čestitam ti v napredovanju v slovenščini! Kot da ne piše isti Lojze! Odprl si novo okno v avstralski slovenski svet in upam, od časa do časa da bo tudi zame kakšen prostorček. List, ki si ga zdaj ti začel nam je še kako potreben. Veliko Slovencev je, ki bi radi kaj napisali, radi s svojimi rojaki delili svoje skrbi in težave. In zadosti, ki danes, na žalost postajajo vedno bolj drobne in redke, pa za njih nikjer ni prostora!

Odprtega srca si in močnega duha. Zdržal boš. Razen tega imaš pa še odlični smisel za humor. Tako bo tvoj list še bolj razveseljiv. Samo korajžno naprej. Prepričana sem, da si na pravi poti, in upam da bo tvoj "konjiček" kmalu prijezdil tudi do mojega doma.

Vsem ki bi se radi oglasali v tvojem "konjičku" pa polagam na srce, da se naj nikdar ne boje, če njihova slovenščina ni najboljša. Za najlepšo govoricu se prevelikokrat skrivajo črne duše.

Tebi, tvojim dragim in vsem tvojim bralcem želim vse dobro za 1988 in za vsa leta, ki so mi še dana in še za potem, ko me več ne bo.

Jože Žohar

Tvoja Pavla Grudnova.

ŽALIMOŽ

Ob mrtvih počivaš, kot mrtev,
na vrtu svetlobe in teme
in misliš: življenje je seme,
vsejano, vzkaljeno za žrtev.

Preštevaš imena, zatone,
ujete v zenite kamene.
In vidiš jih vse že rešene,
in vpete že v zemljine spono.

Zarobljene so stare podobe.
Polagajo stebre v grobove.
Počasi, boleče v domove
se plazijo dvomi, tegobe.

Še sveža gomila nekoga.
Prevrnjene vaze in cvetje.
Med križi je zborovsko petje
še živih strašljiva preproga.

Previdno in mehko usmerjaš
korake nad temi, ki zrejo
iz teme, ki v živih še mrejo.
Odhajaš. Ničesar ne terjaš.

Tone Kuntner

GRADIMO

Gradimo, gradimo...

Ni bil še svet tako bogat
z materiali,
z ideali
in nikdar nismo toliko
na človeško srečo dali.

Gradimo tovarne,
trasiramo ceste,
reguliramo reke,
postavljamo mostove,
utrjujemo nasipe,
ravnamo bregove,
pozidujemo njive,
načrtujemo mesta,

izdelujemo eksplozive.

LIBRARY - S.D.M. KNJIZNICA
RESEARCH

LIBRARY - S.D.M. KNJIZNICA
RESEARCH

Marjan Kolar (1933)-Kako je nastala zgodovina.(Pripovedka).

Praljudje so se zbrali na množični sestanek v veliki votlini. Posedli so okoli ognja, pestovali v naročjih kamnite gorjače in z odprtimi usti poslušali govornika.

Pračlovek Trn je rekel: otvarjam sestanek in predlagam naslednji dnevni red: 1) lakota, 2) vojska, 3) volitev kralja. Prosim tov. Grčo, da prevzame besedo. -- Hrane ni več, je zagodrnjal pračlovek Grča, za glavo višji od ostalih in plečat kot drevo.-- Dolgonogo ljudstvo sili čez mejo. Potrebujemo močno roko, ki nas bo združila in nam vrnila blaginjo.

Praljudje so zarožljali z orožjem, kar je pomenilo toliko kot navdušeno plcskanje. Potem je skočil pokonci Trn in dejal: tako je, kakor je rekel tov. Grča: močne roke nam manjka, voditelja potrebujemo, kralja! Ovce imajo ovna, jeleni vodnika, turi si izberejo bika, samo mi, ljudje, smo kot volkovi, ki se samo v najhujši sili zgrnejo v krdelo, potem pa se spet raztepejo vsak na svojo stran.

Praljudje so spet zarožljali in začeli kričati: Tako je...Ovce smo... Kralja hočemo! Trn pa jih je prevpil: Tovariši, predlagam, da prekinemo s to bedasto družbeno ureditvijo, ki ne vodi nikamor več. Predlagam da izvolimo kralja, in predlagam, naj bo naš kralj tov. Grča. Pa ne samo v urah stiske, v času bojov in lova, temveč tudi v miru, kajti Grča je največji, najmočnejši, naj... In najbolj surov v vsem rodu! je pikro dregnul v splošno navdušenje pračlovek bistrih oči in visokega čela, ki so mu prav za radi te njegove neprijetne navaderekli kol. Veš kaj... je začel Trn, Kol pa ga je prekinil: Tovariši, je rekel, nespametno je, da bi izvolili Grčo za kralja. Grča je zvit in častihlepen, pa se potem s tega položaja nikoli več ne bo umaknil. -- Ni mogoče! so rekli ljudje -- da bi bil tak? Završalo je kot v panju, Trn pa je prevpil vse: Saj zato pa naj bo kralj, ker se nikoli ne umika pred nevarnostmi in težavami! Ti si demagog, Trn! je rekel Kol, starec Dren pa je preudarno dejal: Korist skupnosti zahteva, da izvolimo kralja vsaj za toliko časa, da bo nevarnost minila. Po tem naj odstopi in bo spet enak drugim. -- Ne bo, je rekel Kol, Grča že ne! Niti ne bo nevarnosti nikoli konec niti ne bo Grča nikoli več nam enak, če bo enkrat okusil sladkost oblasti. Ostal bo kralj, in če bomo hoteli izvoliti drugega ali če sploh ne bomo več marali kralja, se bodo našli razni Trni, ki se bodo Grči prilizovali. Drugi se bodo zbalii njegovega maščevanja, pa ga bodo ponovno volili iz strahu. Tretji bodo pre leni, da bi hoteli sploh premišljati o tem, kdo bi utegnil biti boljši kralj, četrtim pa bo vse eno. Tako bo Grča ostal kralj do smrti. Ne, tovariši, zdaj je čas, da ukrenemo kaj drugega.

Ali slišite ljudje, se je zarežal Trn, pravi da ste strahopetci, lenuhi in tepci! Smo tepci-nismo tepci, so se zadržli ljudje, Grča pa je grdo gledal in kazal zobe. Kako moreš vedeti, Kol, kakšen bo kralj? je vprašal Dren. Zakaj misliš, da nebi hotel odstopiti? Vem, ker imam oči, da gledam z njimi, je rekel Kol. Poglejte volkove, jelene in ture. Vedno imajo iste vodnike, ki se nikoli ne umaknejo prostovoljno. Vodnik ima povsod prednost; po najboljši sočni travi se pase, največji del plena si prilasti in osvoji si najlepše samice. Kadar pa se mu kdo postavi po robu, ga ubije.

Vodnik je mogočnejš, ljudje, nasilnejš že pri živalih. Grča pa je človek, ki premore vsaj toliko pameti, da zna misliti spomladi na prihodnjo zimo, ali pa ima Trna, ki misli na mesto njega. Grča je rodil otroke in kraljevi otroci bodo tudi hoteli postati kralji. Zato vam ponavljam, ljudje, ni dobro da izvolimo Grčo! Koga pa naj potem izvolimo? je vprašal Dren, Kol pa je zmignil z rameni: ni dobro da sploh izvolimo koga, ker bi se prej ali pozneje vsakdo v tej funkciji začel obnašati tako kot Grča. Aaa? ni mogoče! so rekli ljudje. Da bi vsak?...Kaj pa naj potem storimo? je vprašal Dren. Ne vem, je rekel Kol. Položaj je zamotan in težaven. Jaz ne vem. Posvetujmo se, saj zato smo se menda zbrali.

Prekleti, prekleti, je zatulil Grča. Intelektualec! je pomagal Trn in Grča je povzel: Prekleti intelektualc, takšen si! Najprej zmešas ljudi, potem jih pa pustiš, da blodijo kot ovce! Ti pa si diktator s sužnje-posesedniškimi tedencami! se je zadržal Kol. Mar te ne poznamo vsi? Bedast si, da slišiš travo rasti, le močan si kot bik, častihlepen kot petelin, sicer pa len kot maček. Žene zate delajo in Trn misli zate. Če ne delajo dobro, jih premlatiš. Kakor pa zdaj mlatiš svojo družino, bi kot kralj mlatil ves rod.

Ljudje! je povzel Kol, zavedajte se, da je usoda nas in naših otrok v

naših rokah. Zdaj smo še vsi enaki. Glas je enak glasu, vsi imamo oblast, vsi odločamo o vsem, pa smo enakopravni in močni. To je demokracija. Kakor hitro jo bomo izpustili iz kok, bo po nas.

Pojdi k vragu ti in tvoja demokracija! se je zadržal Trn. Ko nas bo sovražnik napadel, ali bomo mogoče takrat sklicali množični sestanek, da se bomo posvetovali o tem kaj nam je storiti? Bomo mar na bojišču stikali glave, ali naj udarimo po pravi ali po slabi strani? Beži, beži, Kol, tebi se blede! Pootročil si se pri svojih glinastih kipcih in igračah, nad katerimi prečepiš ves čas, kadar se ne potikaš po gozdu. Izgubil si stik s stvarnostjo, zaostal si za razvojem! Jaz pravim tako: eden mora ukazovati, drugi pa ubogati, pa bo red v deželi. Kje pa sta potem tu še enakopravnost in svoboda? se je posmešnil Kol. Kaj pa ti bo svoboda, ko te bo sovražnik treščil po buči? ga je zavrnil Trn. Grča je požrešen, pa mu ne bo nikoli dovolj jelenov in gozdov. Če bo premagal Dolgonoge, bo hotel še nad druge rodove, samo da bi lahko dlje ostal kralj.

Ali je slabo imeti dosti gozdov in jelenov? se je zarezal Trn. Zdaj vidite, ljudje, da vam Kol ne privošči niti hrane!

Praljudje so gorčeno zamrmrali na kola, ta pa se je ujezil: Bedaki, stokratni tepci! Suženjsko in požrtno ljudstvo ste! Vseeno vam je, ali ste svobodni ali ne, in butastemu silaku boste sledili samo zato, da boste imeli polne trebuhe! Ljudje, za vašo svobodo gre, za svobodo vsakega posebej, ki boste čez čas tako ponižni, da boste Grči obirali bolhe, če bo ta ukazal, in gonili vaše hčere kot teleta pod kij, če jih bo poželel. Takšni so namreč kralji in vsi so enaki. Kako pa to veš, ga je zbodel Trn. Vem, ker sem potoval in sem bil pri ljudstvih, ki že imajo kralje in ki jočejo za časi, ko jih niso imeli. Izdajalec! je planil Trn. Po tujem si se potikal, s sovražniki si se domenil. Zato nas nagovarjaš, naj ostanemo drhal, ki jo je lahko premagati!

Zdaj so praljudje zagnali silen vrišč. Ta je bil za Grčo, drugi za Kola, tretji ni nič razumel, pa je bolščal z odprtimi usti, četrti je rekel da je lačen, peti je rekel, da mu je vseeno. Grča pa je vstal in zagrabil sekiro. Tu imaš demokracijo! se je posmešnil Trn. -- To je svoboda, vidva pa hočeta.. Kol je iskal pravo besedo, in ko je videl da se mu Grča grozeče bliža, jo je v nenadnem navdihu našel: Vidva hočeta zgodovino! -- Z enim samim zamahom mu je Grča preklal glavo in zagodel: Pa naj se začne zgodovina! Trn pa se je zadržal: Smrt intelektualcem! Živel kralj Grča, živela zgodovina! In praljudje so zakričali: Živela!

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN USPEŠNO NOVO LETO 1988,

ŽELI VSEM BRALCEM

LOJZETOV KONJIČEK.

DOBRO PREŽIVITE POPLAVE PO GRU!

And for our English reading friends ... Remember when ...

... movies were rated on how good they were, not on who was allowed to see them.

... instant recall was a sign of good intelligence, not bad manufacturing.

... "topless meant waitresses and not prices.

... charity was a virtue, not a telethon.

... trouble in the streets meant potholes.

... lights - not people - were turned on and off. Better stop....

Cheerio then for now, in na svidenje v naslednem konjičku!

P.S. Zdrava kritika je zelo dobrodosla, pismena ali telefonska. Sem naučen da jo vzamem in dam.-- Slovenci v Perthu! Ne pozabite priti v klub na week-endih!